

Je zag met de x , de spokig toov'rende i
 Meefladd'ren, als de zwevende exponent
 Neerstreek tot reeks, die naar 't oneind'ge rent
 In stormloop naar de kringperipherie :

Omsmolt dan algebraische alchemie
 Tot tweelingen twee legers, en 't quotient,
 Vervloeid tot optocht van kentauren, ment
 De magier Logarithme voort naar Π .

Ontzaglijke triomfpoort, zag je hem, hoog
 Lichtende staan boven de Melkwegboog,
 Verweerde band van cyklopisch gewelf ;

En, flikkerende triumphatordracht
 Rondom je, hing de hemel. En je dacht :
 „Io TRIUMFHE” voor mijn eeuwig Zelf !
